

ציו טולמוֹת

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויונפלד שליט"א

רחוב הרוב סלט 7, ירושלים, טל' 02-4161022

עלמה (מהרגשת והתפעלות גודל רוממותו) בגין דאייהו רב ושליט עיקרא ושרסא דכל עולם (ע' זהה קח"א, דף א), היינו יראת הרוממות לאו כל אדם זוכה לאות היראה, אבל עיקר העובה הוא רק עיי' יראת העונש אצל רוב בני אדם כי האדם נועל עם רשעות (בעיקר להיות רשע לשמשים ולעפצע עלי רצון ה' ח'ז), וגם קצת רשעות לבריות), כי טبع האדם נ משרך אחר תאות רעות של עוה"ז רח' ל', רק מחמת יראת העונש הוא שובר תאותו ונכנס ברוכבי ה'. ועיין בליקוטי הלבנות (ה' נשלה דינם, וזה ח' בערך) שיש מוצות חיזון תמיד, לא יפסיקו מעל האדם, אפילו ה' זאת צט) שאע"פ שכותב בספרים שעיריכים דיקיא יראת הרוממות, אבל באמת הלואי שנזכה להנצל ממה שעיריכים להנצל עיי' יראת העונש, ורמז לנו (רבינו ז"ל) היטב היטב כמה וכמה עיריכים להתראה ולפחד מיראת העונש. וזה בח"י "ואלה תולדת יצחק בן אברהם, אברהם הוליד את יצחק", כי עיקר התולדת היהנו הトー וסימן לדת, לקיים רצון ה', והוא עיי' יראת ה' בח"י יצחק, שהוא בחינת גבורת יראה ופחד, שכרי היה עיקר עבותות יצחק אבינו, ומה שכותב פעמיים לארנו דבר לכארורה, דהינו יצחק בן אברהם, אברהם הוליד את יצחק - לטעם לב' בחינות שביראת ה', דהינו יראת העונש, ושניהם צרכות לבוא מהינת אברהם, דהינו מידת חסד ואהבת ה' בנדע, שזו היה עיקר עבותות אברהם אבינו, כי לא מיבעי יראת הרוממות שבודאי צוריכה לבא מתרך אהבת ה', אלא גם יראת העונש, אם יעבד את ה' רק מפחד שלא יעניש אותו, משתמש מכך שליל הפחד - לא היה עברו ח'ז, ואין לך פחדות גודל מזה, אלא בודאי צירע לעבד את ה' תמיד מהאהבה. אלא שהוא בא לא סגי וחביב לצרף לאהבת ה' גם יראת העונש, ועיין בעבדתו תמיימה וישראל.

בכרכת התורה וכמו"ס
שמעון יוסף הכהן ויונפלד

מידרש

ויאמר ה' לה (ב' בראשית כה, כב) רבוי יהודה בר בפי סימון ובפי יוחנן בשם יהודה בר בפי סימון ובפי יוחנן בשם רבוי אליעזר בן רבוי שמעון מעולם לא נזקק הקדוש ברוך הוא לא קשיט עם אשה אלא עם אותה הצדקתי, ואיך היא על ידי עלה. רבוי אבא בר בהנה אומר מפני כרברון כרברן בשכלי להשיח עמה, שנאמר בראשית כה, טו: ויאמר לא פי צתקתי. והכתיב (בראשית טו, יט): ותקרא שם ה' להדר אללה, רבוי לוי בשם רבוי אבא חמא בר חניינה אמר על ידי מלאה. רבוי אליעזר אמר על ידי שם בן נח. (בראשית טו, יט): שני גוים בבטנה, שני גאי גוים בבטנה, זה מהתגאה בטעלמו וזה מתגאה במלכונו. שני גאי גוים בבטנה, אדריאנוס בוגדי בוגדים, שלמה בירושאל.

(בראשית כה, י)

ירושלמים עיה"ק תועת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר תולדות לבבוד ... אוחדשה"ט!
בעורת ה' נכתב לך משחו השיר לפרשת השבוע.
"יאלה תולדות יצחק בן אברהם, אברהם הוליד את יצחק" (בראשית כה, יט).

כתב בבאוור הלכה אווח סי' א, ד"ה הוא שהרצאה לקים (תהלים טז, ח) שוויית ה' לנגיד תמיד, כראוי, יוזרו לקים דברי ספר החינוך (הקדמות וכיו) וול' (בערך) שיש מוצות חיזון תמיד, לא יפסיקו מעל האדם, אףלו

רגע אחד, כל ימי, וכל זמן, וכל רגע

שיחסוב ביהן - מקיים מצות עשה, ואין קץ למתן שכורו, א' להאמן בה.

(ב) שלא נאמין בשום אלוקות ולוטו. (ג)

לחדרו. (ד) לא אהוב המקום. (ה) לירא

שלו, שלא נתור אחר מחשבת הלב וראיית העיניים. ובענין היראת

שמים כתוב בקיצור זו"ל להיות יראת

השנית על פניו תמיד לבתני יחתה,

ועל זה נאמר (דברים, יג) את ה' אלקיך תירא. וממי שבא [נסיין] דבר עיריה

לידי - חייב להעיר רוחו, ולתת אל

לבו, שבקב"הMSG (וידוע) בכל

מעשה בני אדם, אף אם יהיה

במחשך מעשייהם, וכרכוביב (וימה נג,

כד) אם יסתהר איש במסטרים ואנו לא

אראננו, נאום ה', ע"ב. ואיתא במסילת

ישרים (כהקדמת ספר) שהייתכן שמה

שחיבים אנו לבוראו חובה הרבה

נעוזבו להרגל, ונונחחו למצוות

אנשים מלמדה, אם לא נסתכל ולא

נעין מה היא היראה האמיתית ומה

ענפה אירק נקנה אותה, ואיך נמלט מז

ההבל המשכח אותה מלבנו, הלא

תשכח ותכל ע"פ שידענו וחובתה.

וננה הכתוב אומר (איוב כח, כח) חן

יראה ה' היא חכמה, ואמיר רבודתינו

ז"ל (שבת לא:) יה', שכן בלשון יווני

קורין לאחת ה' (ו' ויכווצא בה

באנגלית one, ובספרדית same,

ובצרפתית une, ובגרמנית eine).

הרי שהיראה היא חכמה, והיא

לבדה חכמה. הוא מה שמשה רבינו

מלמדנו באورو (דברים י, יב) ועתה

ישראל מה ה' אלקיך שואל מעמך

כי אם ליראה את ה' אלקיך וגוי.

פרק טולמוֹת

הארות על מאמר "בחזעירות" (בסיון ח)
זהל: כי צריך כל אדם לומר כל העולם לא נברא אלא בשבייל (סנהדרין לו), [נמצא] שהעולם נברא בשבייל צריך אני לראות ולעין בכל עת תיקון העולם ולמלאות חסרון העולם ולהתפלל בעבורם, ע"ב.

כי כל אדם חייב להאמין בעצמו שאעפ' שהוא כמו שהוא הש"ת אהוב אותו וכన"ל שזה בחוי משחויל (יקיר אהרי מו', כה). זהו אמר דכתוב (משל' כד) כי בתחבולות תעשה לך מלחה, כדאמר ר' יוחנן לעולם יעשה אDEM עצמו קברניט וכו', וכשם שකברניט צריך לדאוג לכל צורכי הספינה כך יראה את עצמו בקברניטו של עולם שצעריך לדאוג לכל העולם, ובזה בעצם יתעלה האדם מעל כל מיני קתוניות הבלתי עוזה זו ויכניס ראשו ורוכבו בעבודתו יתברך ואם יזכה לחיות באמת קברניטה של עולם עכ"פ לפוי בחינותו, זהה בחוי אברהם אבינו שבשבילו נברא העולם כמ"ש חז"ל (בראשית ט, ז) בהבראם, באברהם, בזמנו של אברהם נברא העולם, כי אברהם אבינו עי' יגיעהו בעבודת הי' זכה להיות ראשן בכל הצדיקים (ועי' שהרש ג, ה), וע"ז זכה להיות באמת קברניטה של העולם וכמ"ש חז"ל (ביב' צא). אותו היום שנפטר אברהם אבינו מן העולם עמדו כל גודלי אומות העולם בשורה ואמרו אווי לו לעולם שאבד מניהו, ואוי לה לטפינה שאבד קברניטה. - ואעפ' שנראה כמו גם וגאה יהודא שהאדם יחשובichel השם לא נברא אלא בשבייל, מ"מ באמותינו כן כיון שאינו מתגאה ואיןו מתגאה ומונשא על אף אחד עי' אלא אדרבא מקבל על עצמו עולם בעבודתו יתברך ונעשה עבד בכל העולם ודואג לבאו"א ולתיקון העולם אין זה מקבל שורה אלא מקבל עבודה וועל זה נאמר ר'יה ב' ז' ויגבה לבו בדבריו ה' בהחי' בתחבולות תעשה לך מלחה ובנ"ל.
(מתוך הספר "יש מאין")

תיקון הכללי

פרש ענן למסך (תהלים קה, לט).
רמז שמי שנכשל ומסתכל בטליזיה, וקולנווע, ומוחשב ואיינטראנט - ומסתכל במסך דילנון, וזה גורם לו שענן נפרש בפניו, ואין עני שבלו קולטות רוחניות כדבעי, ובילבול נעשה במוחו. ואש להאיר לילה. אבל אש קודש והתלהבות לדבר שבקודשה - מאייה דרכו ומציאתו מכל חושך שנמצאה אפילו חשבת לילה.
(מתוך הספר "שי למורה")

מכירת הבכורה

שמכר עשו לייעקב עי' תאות האכילה דיקא כ"ש הליטיני נא וכו'. ואו אמר לו יעקב מכירה ביום את בכורתך לי, כי העבודה בכורות. והעובדת דהינו קרבנותו הוא תיקון המזבח. וע"כ תיקף שאמר עשו לע יעקב הליטיני נא שהוא פגם תאות אכילה שהוא פגם המזבח. ע"כ תיקף אמר לו יעקב כרת וכדין. א"כ מכירה לי את בכורתך. כי למה לך בעבודת הקרבנות שהם תיקון המזבח לאחר שאחר שאת פגמו כ"כ עי' ריבוי תאות אכילה שהוא פגם המזבח ובנ"ל.

זה שאמר יעקב גם ברוך ה' שארו' לשמאחר ששמע יעקב שאמור את בכורתך לך וכו'. אמר יעקב א"כ כדין ברכתי את יעקב וכו' הינו כנ"ל. שמאחר שמכר הבכורה שהיא תיקון המזבח. א"כ נודע לך עתה שאיןו עסוק כלל בתיקון המזבח וכל עיסוקו שהאכילה אותה. כל כוונתו ה' לרגע ולא לטובה מאחר שבזיה את הבכורה שהוא תיקון המזבח. ע"כ בזודאי מגיע הברכות של העשירות ורק לע יעקב. ע"כ גם ברוך ה' כי ריק יעקב מהם בחוי הצדיקים והקשרים באמת צרייכם לקלbet את העשירות כדי להודיעו לטוב הכבוש את מעלה עי' כדי שיתרתו גרים ובעל תשובה אמתים בעולם כדי לתיקן פגם המזבח עד שישלם השכל ויואר אור הצדיקי אמת שמשיכים יראה ואהבה עי' עותם התגלות התתפארות שמגילם התתפארות אפילו מהפושעי ישראל שעיל ידי זה עיקר חיות וקיים העולם וכור כנ"ל.
(ליקוט הלכות הלכה ה אות ז)

לעילוי נשמה
תמו בת אסתר ע"ה
נלב"ע ט"ז שכט
תגאנבא.

נתן וצידנה בללאור ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ו'ל

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובגשימות

לתרומות, הקדשה/ מסורת שמות לברכה
050 – 4161022
לקבלת העלון השבועי למייל צור קשר במיל
netzah.meir@gmail.com

מכתבם על פרשת השבע

מתת הרה"ח שמעון יוסף הכהן ווונפלד שליט"א

על
לעילוי
נשמה

לרכישת הספר – 054-96548

לחורה בתשובה של חן בן עלייה ☆ רפו"ש לעמוס בן נייליה

גם ברוך יהיה

כתב רשי' שיצחק היה מעיר בתקילתה ואמר אויל עשייתי שלא כדין שברכתי את יעקב תחילתה אך כשהשמעו ממנו שגדת הבכורה מכר לו אז אמר על זה ההתי' מצטרע וכו' עבשו גם ברוך דיו. והינו כנ"ל כי עיר הטעונה של יצחק היה שהיה סבור שעשו עעפ' שהוא רשע הוא אהוב את התלמיד חכם ורוצה להחזיק וע"כ צרכיין לברכו בפרנסת כדי שיוכל להחזיק את התק"ח כנ"ל.
אבל בשם יצחק שעשוו הרשות מכך הבכורה ובזה הראה זדונו שאינו חפץ בברכה כי אין חפץ כל כל בכל ברכץ עי' התק"ח שהו בחוי בכורה בחוי קרבנות כנ"ל והוא אין חפץ בחוי זדונו ר' אדרבא מכך בכורתו ליעקב בשיל תאות אכילה בדורו ליעקב יוציא ברכות ר' אדרבא מכך עילו ר' אדרבא מכך מצער וכו' עכשו בוודאי גם ברוך יהיה כי בדורא יגיע הברכה רק ליעקב כי הברכה והשפע נמשך מקור הרוץ שהו בחוי בשיל רק מה שריצתי לברך את עשו הכל ה' בשיל יעקב כדי שתוכל להחזיק וכו' כנ"ל אבל עכשו שאין אתה חפץ בזה בוודאי מגיע הברכה והכורה ליעקב וכו' כנ"ל.
(ליקוה ח"מ הלכות ערב הלכה ג אות בו)

ואם אין עבשו בדורות פאלו בעקבות קשי'ח
אשר נעשה עם כל אחד מה שונשח, פאשו יודע כל אחד בנפשו, נגיד זה חטף עליינו השם יתפרק והקדושים רפואה לפה מיה ששלח לנו מקרים מסוים ורב הדעת להאלנו על ידי התגלות הדושי וטורתו הקדושים החוקשים הנקדלים והנראים וכו' שהם מעוני קישועה האמתאים, ובויתר על ידי אלו הקפלהות, אשר אי אפשר לבאר בכתב ובבעל פה עד היכן מאיימים טובות וקסדים של אללו התרות והתפללות וההמעשיות והשיות קדושים וכו'
וככל קדשת הכהשרה שהשאייר בזו קעוזם.
ועל כלם בפה קוקוש קעוזו זגיבור וכו'
העלולה על הכל אשר הבטיחנו והזינו לנו לסתם על פה הנזרא, ובורך השם יש לנו על מי לסקר בעורת השם יתברך, וכבר ידעTEM מה שדברנו בשמו זרונו לברכה מה שעשה עמקם נעהה קה, מכל שכן וכל שפנ מה עשה עם שאר אנשי החולקים מאננו שאינם שוקרים כלל על תקנות וכו' השם יתפרק ירחים, השם יתפרק ירחים ויחס עליינו ועל עמו ישראל ברחמנתו האמתה להוציא את ישראל ממעונות. אשר באמת אין נזהה להם שום עוזן כל דברי ורוחניות וכו' וקשה עליהם לשבב משאיו זו זאת של עוזן ורוחמן לצלן אפלו יומ אחר, השם יתפרק ירחים, השם יתפרק ירחים, יותר מזה אין פנאי כלל להאריך. (עלים לתרופה מכתב פו)

לעילוי נשמה
שלמה בן אברהם חיון זל
ז' מותם אב

יריב בן מניה
chorah batshuba shelma